ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
DZIENNIK WOJEWÓDZKI

NR 14 | KATOWICE, DNIA 31 MARCA | 1947

TREŚĆ

DZIAŁ URZĘDOWY

141.
DEKRET
z dnia 23 stycznia 1947 r.
o organach administracji zaopatrzenia inwalidzkiego.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 83 z dnia 1 marca 1947 r.)

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. 1. Tworzy się Główny Urząd Inwalidzki przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej oraz podległe mu urzędy inwalidzkie pierwszej i drugiej instancji jako organa administracji zaopatrzenia inwalidzkiego.

2. Główny Urząd Inwalidzki załatwia w ostatniej instancji całokształt spraw, dotyczących zaopatrzenia inwalidzkiego, sprawuje nadzór nad działalnością podległych mu organów administracji zaopatrzenia inwalidzkiego i wykonuje opiekę nad uprawnionymi do tego zaopatrzenia.

3. Główny Urząd Inwalidzki jest organem Ministra Pracy i Opieki Społecznej w sprawach zaopatrzenia inwalidzkiego zastrzeżonych ustawowo temu Ministrowi.

4. Na czele Głównego Urzędu Inwalidzkiego stoi Prezes, mianowany przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

5. Minister Pracy i Opieki Społecznej sprawuje nadzór nad działalnością Głównego Urzędu Inwalidzkiego, wykonywaną w trybie ust. 2 niniejszego artykułu; w stosunku do organizacji lecznictwa osób uprawnionych do zaopatrzenia inwalidzkiego z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej współdziała Minister Zdrowia, któremu przysługuje prawo lustracji i żądania sprawozdań.

6. Regulaminy Głównego Urzędu Inwalidzkiego i podległych mu organów wydaje Minister Pracy i Opieki Społecznej w trybie zarządzenia.

7. Urzędy inwalidzkie pierwszej i drugiej instancji są urzędami niezespolonymi z władzami administracji ogólnej.

8. Minister Pracy i Opieki Społecznej ustali drogą rozporządzenia organizację i zakres działania urzędów inwalidzkich pierwszej i drugiej instancji.

Art. 2. 1. Tworzy się Państwową Radę Inwalidzką jako organ doradczy i opiniodawczy Głównego Urzędu Inwalidzkiego we wszystkich sprawach, dotyczących zaopatrzenia inwalidzkiego oraz opieki nad uprawnionymi do tego zaopatrzenia.

2. Państwowa Rada Inwalidzka obraduje pod przewodnictwem Prezesa Głównego Urzędu Inwalidzkiego.

3. W skład Państwowej Rady Inwalidzkiej wchodzą: trzech delegatów Ministra Obrony Narodowej, po jednym delegacie Ministrów: Zdrowia, Skarbu, Sprawiedliwości, Administracji Publicznej, Rolnictwa i Reform Rolnych, Oświaty, Przemysłu, Aprowizacji i Handlu, Ziem Odzyskanych, po jednym delegacie Zarządu Głównego Polskiego Czerwonego Krzyża, Towarzystwa Przyjaciół Żołnierza i Centralnego Komitetu Opieki Społecznej, po trzech delegatów Związku Uczestników Walki Zbrojnej o Niepodległość i Demokrację i Zarządu Głównego Związku Inwalidów Wojennych Rzeczypospolitej Polskiej oraz sześć osób powołanych przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 3. W ustawie z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 22, poz. 131), zmienionej ustawą z dnia 23 lipca 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 181), wprowadza się zmiany następujące:

1) W art. 6 skreśla się wyrazy: „Ministra Skarbu i Ministra Sprawiedliwości".

2) W art. 8 ust. 2 wyrazy: „Ministrem Skarbu i Ministrem Administracji Publicznej" zastępuje się wyrazami: „Ministrem Obrony Narodowej".

3) W art. 8 ust. 3 wyrazy: „Minister Skarbu" zastępuje się wyrazami: „Minister Pracy i Opieki Społecznej".

4) W art. 9 ust. 3 wyrazy: „referatu spraw inwalidzkich właściwego starostwa" zastępuje się wyrazami: „urzędu inwalidzkiego pierwszej instancji".

5) W art. 9 ust. 5 skreśla się wyrazy: „w porozumieniu z Ministrem Skarbu".

6) W art. 17 ust. 4 wyrazy: „wydadzą w drodze rozporządzenia Minister Pracy i Opieki Społecznej i Minister Skarbu" zastępuje się wyrazami: „wyda w drodze rozporządzenia Minister Pracy i Opieki Społecznej".

7) W art. 26 skreśla się wyraz: „skarbowa".

8) W art. 31 ust. 3 wyrazy: „Minister Pracy i Opieki Społecznej może w porozumieniu z Ministrem Skarbu" zastępuje się wyrazami: „Główny Urząd Inwalidzki może".

9) W art. 31 ust. 4 wyrazy: „Minister Skarbu" zastępuje się wyrazami „Główny Urząd Inwalidzki".

10) W art. 31 ust. 5 wyrazy: „Minister Skarbu" zastępuje się wyrazami: „Główny Urząd Inwalidzki".

11) W art. 33 wyrazy: Minister Skarbu" zastępuje się wyrazami: „Główny Urząd Inwalidzki".

12) W art. 35 ust. 1 lit. a) wyrazy: „Ministra Skarbu" zastępuje się wyrazami: „Głównego Urzędu Inwalidzkiego".

13) W art. 40 ust. 3 wyrazy: „Minister Skarbu" zastępuje się wyrazami: „Główny Urząd Inwalidzki".

14) W art. 43 ust. 6 wyrazy: „Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej" zastępuje się wyrazami: „Głównemu Urzędowi Inwalidzkiemu".

15) W art. 51 ust. 1. lit. b) wyrazy: „Ministra Skarbu" zastępuje się wyrazami: „Główny Urząd Inwalidzki".

16) w art. 55 ust. 1 wyrazy: „Minister Pracy i Opieki Społecznej" zastępuje się wyrazami: „Główny Urząd Inwalidzki".

17) W art. 68 wyrazy: „Minister Skarbu" zastępuje się wyrazami: „Główny Urząd Inwalidzki".

18) W art. 70 wyrazy: „Ministrowi Skarbu" zastępuje się wyrazami: „Głównemu Urzędowi Inwalidzkiemu".

19) W art. 72 wyrazy: „upoważnia się Ministra Skarbu" zastępuje się wyrazami: „upoważnia się Ministra Pracy i Opieki Społecznej" oraz skreśla się wyrazy: „Ministra Skarbu".

20) W art. 75 wyrazy: „Minister Skarbu" zastępuje się wyrazami: „Główny Urząd Inwalidzki".

21) W art. 78 skreśla się wyrazy: „i Ministrowi Skarbu" oraz „Ministrem Sprawiedliwości".

Art. 4. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 5. 1. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2. Terminy i sposób przejmowania spraw inwalidzkich od władz skarbowych przez organa administracji zaopatrzenia inwalidzkiego, przewidziane dekretem niniejszym, ustali Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Skarbu w drodze zarządzenia.

3. Do czasu przejęcia spraw inwalidzkich przez organa administracji zaopatrzenia inwalidzkiego (ust. 2) władze skarbowe załatwiają je w dotychczasowym zakresie.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów: Edward Osóbka-Morawski
Minister Pracy i Opieki Społecznej: Adam Kuryłowicz
Minister Skarbu: Konstanty Dąbrowski
w/z Minister Obrony Narodowej: Piotr Jaroszewicz
w/z Minister Spraw Zagranicznych:
Zygmunt Modzelewski
Minister Sprawiedliwości: Henryk Świątkowski
Minister Administracji Publicznej: Władysław Kiernik
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Stanisław Mikołajczyk

142.
DEKRET
z dnia 16 stycznia 1947 r.
o zmianie dekretu z dnia 6 lutego 1945 r. o utworzeniu Rad Zakładowych.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 92 z dnia 11 marca 1947 r.)

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz 1) Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1 W dekrecie z dnia 6 lutego 1945 r. o utworzeniu Rad Zakładowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz.36) wprowadza się zmiany następujące:

1) Art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. (1). W zakładach pracy, stosujących pracę najemną, a zatrudniających powyżej 20 pracowników najemnych (robotników, pracowników umysłowych, chałupników — o ile nie zatrudniają pracowników najemnych), powołuje się, jako organ pracowniczych związków zawodowych, przedstawicielstwo pracownicze w formie Rad Zakładowych.

(2). Przedstawicielstwo takie powołuje się również w częściach zakładu pracy, niemających bezpośrednio połączenia terytorialnego z innymi częściami (oddziały, filie, itd.)"

2) Art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. (1). W zakładach pracy, zatrudniających od 5 do 20 pracowników, pracownicy wybierają jako swojego przedstawiciela delegata.

(2). W zakładach pracy, zatrudniających powyżej 100 pracowników, pracownicy wybierają oprócz Rady Zakładowej mężów zaufania w stosunku jednego męża zaufania na 25 pracowników. Mężowie zaufania są łącznikami między pracownikami oddziału a radą zakładową, bez prawa reprezentowania pracowników na zewnątrz.

(3) Wyboru mężów zaufania dokonywa się na ogólnym zebraniu pracowników, w głosowaniu jawnym i bezpośrednim, zwykłą większością głosów";

3) W art. 4 ust. (2) otrzymuje brzmienie:

„(2) Uchwały Rady Zakładowej lub wnioski delegata, dotyczące zmiany urządzeń technicznych, sposobu produkcji lub sposobu prowadzenia magazynów, winny być podane do wiadomości pracodawcy":

4) W art. 5 w końcu dodaje się zdanie:

„Z przebiegu wspólnych narad sporządza się protokół":

5) W art. 9 ust. (2) po końcowych wyrazach „od roku" dodaje się słowa: „i nie zajmuje stanowiska kierowniczego w administracji zakładu":

6) Art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. (1) Pierwsze wybory Rady Zakładowej, delegata lub mężów zaufania na terenie danego zakładu pracy zarządza okręgowa komisja związków zawodowych na wniosek zarządu oddziału pracowniczego związku zawodowego danej gałęzi pracy.

(2) Okręgowa komisja związków zawodowych powołuje komisję wyborczą w składzie trzech osób spośród członków pracowniczego związku zawodowego, zatrudnionych w danym zakładzie pracy, bądź oddziale zakładu pracy w przypadku, gdy zarządza się wybory do Rady Zakładowej lub wybór Delegata.

(3). Następne wybory przeprowadza zarząd oddziału organizacji zawodowej, obejmującej dany zakład pracy, po uprzednim zawiadomieniu okręgowej komisji związków zawodowych":

7) Art. 15 skreśla się:

8) Art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. (1) Wybory mogą być zaskarżone w terminie 7 dni za pośrednictwem właściwego zarządu oddziału pracowniczego związku zawodowego do okręgowej komisji związków zawodowych, która w razie uznania skargi za uzasadnioną zarządzi nowe wybory.

(2). Skarga winna być podpisana conajmniej przez 1/6 ogólnej liczby wyborców, jednakże nie mniej niż przez 10 wyborców";

9) W art. 17 ust. (1) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) wykluczenie ze Związku lub Rady Zakładowej";

10) Art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Art. 20. Jeżeli Rada Zakładowa lub delegat działają w sposób sprzeczny z przepisami ustawowymi lub zarządzeniami pracowniczego związku zawodowego, obejmującego dany zakład pracy, zarząd oddziału związku, po rozpatrzeniu działalności Rady Zakładowej lub Delegata i po ich wysłuchaniu może wystąpić do okręgowej komisji związków zawodowych z wnioskiem o rozwiązanie Rady lub odwołanie Delegata. W razie uwzględnienia wniosku okręgowa komisja związków zawodowych wyznacza nowe wybory";

11) Art. 29 otrzymuje brzmienie:

„Art. 29. (1). W zakładach pracy, zatrudniających od 250 do 500 pracowników, jeden członek Rady Zakładowej jest zwolniony od pełnienia czynności zawodowych; gdy zatrudnionych jest 501 do 1000 pracowników, zwolnienie takie służy dwóm — a gdy zatrudnionych jest od 1001 do 3000 pracowników — trzem członkom Rady Zakładowej.

(2). Gdy liczba pracowników przekracza 3.000, zwolnienie od pełnienia czynności zawodowych służy ponadto jednemu członkowi Rady na każde rozpoczęte dalsze 1.500 pracowników.

(3). Pierwszeństwo do zwolnienia od pełnienia czynności zawodowych służy przewodniczącemu Rady Zakładowej. W przypadku, gdy zwolnienie służy większej liczbie osób, o pierwszeństwie do zwolnienia dalszych osób decyduje uchwała Rady Zakładowej.

(4). Członkowie Rady zwolnieni od czynności zawodowych otrzymują pełne wynagrodzenie należne z umowy o pracę";

12) W art. 33 ust. (2) otrzymuje brzmienie:

„(2) W sprawach określonych w ust. (1), orzeka Inspektor pracy".

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej: Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów: Edward Osóbka-Morawski
Minister Pracy i Opieki Społecznej: Adam Kuryłowicz
Minister Sprawiedliwości: Henryk Świątkowski
w/z Minister Obrony Narodowej: Piotr Jaroszewicz
w/z Minister Przemysłu: Eugeniusz Szyr

143.
ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW
z dnia 30 stycznia 1947 r.

w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa.

(Przedruk z Dz. Ust. R. P. Nr 16, poz. 62, z dnia 19 lutego 1947 r.)

Na podstawie art. 2 ust. 7, art. 3 ust. 5 i art. 10 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ilekroć w niniejszym rozporządzeniu jest mowa o „ustawie", rozumie się przez to ustawę z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17).

2. Przez określenie „właściwy minister" rozumie się ministra właściwego ze względu na rodzaj przedsiębiorstwa.

I. Komisje do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw.

§ 2. Jako organa właściwych ministrów dla spraw przejmowania przedsiębiorstw na własność Państwa lub osób prawnych prawa publicznego tworzy się Główną Komisję do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw, oraz wojewódzkie komisje do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw.

§ 3. Ilekroć w niniejszym rozporządzeniu jest mowa o „Głównej Komisji", albo o „wojewódzkiej komisji", rozumie się przez to Główną Komisję do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw, bądź wojewódzką komisję do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw.

§ 4. 1. Główna Komisja działa przy Centralnym Urzędzie Planowania. Wojewódzkie komisje działają przy urzędach wojewódzkich, po jednej dla obszaru każdego województwa oraz dla m. st. Warszawy i Łodzi.

2. Zarządzenie Ministra Ziem Odzyskanych, wydane w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania i ogłoszone w Monitorze Polskim, określi na obszarach Ziem Odzyskanych siedziby i teren działania wojewódzkich komisyj.

§ 5. Wydatki Głównej Komisji oraz wojewódzkich komisyj pokrywane są z budżetu Centralnego Urzędu Planowania.

§ 6. 1. W skład Głównej Komisji wchodzą: przewodniczący, powołany przez Przewodniczącego Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów, zastępca przewodniczącego, powołany przez Prezesa Centralnego Urzędu Planowania, oraz jako członkowie: delegaci, wyznaczeni w liczbie 4 przez Prezesa Centralnego Urzędu Planowania, po 2 przez Ministrów: Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu, Aprowizacji i Handlu oraz Ziem Odzyskanych, po jednym przez Ministrów: Administracji Publicznej, Sprawiedliwości, Żeglugi i Handlu Zagranicznego, Komunikacji, Zdrowia, Informacji i Propagandy, Leśnictwa, Odbudowy, Pracy i Opieki Społecznej, Poczt i Telegrafów oraz Spraw Zagranicznych.

2. Ponadto w skład Głównej Komisji wchodzi 10 członków, wyznaczonych przez Prezydium Krajowej Rady Narodowej, 8 członków wyznaczonych przez Komisję Centralną Związków Zawodowych, 4 członków, wyznaczonych przez Związek Izb Przemysłowo-Handlowych Rzeczypospolitej Polskiej, 2 członków, wyznaczonych przez Związek Rewizyjny Spółdzielni Rzeczypospolitej Polskiej, 2 członków, wyznaczonych przez Związek Gospodarczy Spółdzielni „Społem", oraz 2 członków, wyznaczonych przez Związek Samopomocy Chłopskiej.

3. Władze i instytucje wyznaczające członków Głównej Komisji mogą również wyznaczyć ich zastępców.

§ 7. 1. W skład wojewódzkiej komisji wchodzą: jako przewodniczący — delegat, wyznaczony przez przewodniczącego Głównej Komisji, jako zastępca przewodniczącego — naczelnik wydziału przemysłowego odnośnego urzędu wojewódzkiego (Zarządu Miejskiego m. st. Warszawy i Łodzi) lub jego zastępca oraz jako członkowie — 2 delegaci Ministra Skarbu, po 1 delegacie pozostałych Ministrów wymienionych w § 6, 3 delegaci wojewódzkiej rady narodowej (w m. st. Warszawie i Łodzi — 3 delegaci miejskiej rady narodowej), 3 delegaci wojewódzkiej komisji związków zawodowych, 2 delegaci izby przemysłowo-handlowej, 2 delegaci właściwego miejscowo okręgu Związku Rewizyjnego Spółdzielni Rzeczypospolitej Polskiej, 2 delegaci Związku Gospodarczego Spółdzielni „Społem" oraz 2 delegaci Związku Samopomocy Chłopskiej.

2. Władze i instytucje wyznaczające członków wojewódzkiej komisji mogą również wyznaczyć ich zastępców.

§ 8. 1. Główna Komisja rozpatruje sprawy w zespole, złożonym z 7 osób pod przewodnictwem delegata właściwego ministra.

2. Jeżeli w sprawie właściwych jest dwóch lub więcej ministrów, przewodniczącego zespołu wyznacza przewodniczący Głównej Komisji spośród delegatów tych ministrów.

3. Przewodniczący Głównej Komisji wyznacza 6 członków zespołu, jednego spośród delegatów ministrów, jednego spośród delegatów Prezesa Centralnego

Urzędu Planowania, jednego spośród członków wyznaczonych przez Prezydium Krajowej Rady Narodowej, jednego spośród członków wyznaczonych przez Komisję Centralną Związków Zawodowych oraz dwóch możliwie kolejno spośród innych członków Głównej Komisji.

4. W razie nieprzybycia na posiedzenie delegatów wyznaczonych do zespołu w myśl przepisów ust. 2 i 3 — Przewodniczący Głównej Komisji może wyznaczyć członków zespołu nawet spośród delegatów wyznaczonych przez inne władze i instytucje.

§ 9. 1. Odwołania od postanowień Głównej Komisji, przewidziane w § 60, rozpatruje zespół odwoławczy Głównej Komisji, składający się z 11 członków Głównej Komisji pod przewodnictwem przewodniczącego Głównej Komisji lub jego zastępcy.

2. W skład zespołu odwoławczego wchodzi delegat właściwego ministra.

3. Przewodniczący Głównej Komisji wyznacza 2 członków zespołu odwoławczego spośród delegatów ministrów, 2 spośród delegatów Prezesa Centralnego Urzędu Planowania, jednego spośród członków wyznaczonych przez Prezydium Krajowej Rady Narodowej, jednego spośród członków wyznaczonych przez Komisję Centralną Związków Zawodowych oraz 3 możliwie kolejno spośród innych członków Głównej Komisji.

4. Jeżeli w sprawie właściwych jest dwóch lub więcej ministrów, przewodniczący Głównej Komisji wyznacza spośród ich delegatów członków zespołu odwoławczego.

5. W razie nieprzybycia na posiedzenie delegatów, wyznaczonych do zespołu w myśl przepisów ust. 2, 3 i 4, przewodniczący Głównej Komisji może wyznaczyć członków zespołu nawet spośród delegatów wyznaczonych przez inne władze i instytucje.

§ 10. Do ważności posiedzeń plenarnych Głównej Komisji wymagana jest obecność przewodniczącego albo jego zastępcy oraz przynajmniej połowy pozostałych członków Głównej Komisji.

§ 11. 1. Wojewódzka komisja rozpatruje sprawy w zespole złożonym z 7 osób pod przewodnictwem przewodniczącego wojewódzkiej komisji lub jego zastępcy. Jako członkowie wchodzą: delegat właściwego ministra, delegat Ministra Skarbu, delegat Wojewódzkiej Rady Narodowej, delegat wojewódzkiej komisji związków zawodowych oraz 2 innych członków wojewódzkiej komisji, wyznaczonych kolejno przez przewodniczącego wojewódzkiej komisji.

2. Jeżeli w sprawie właściwych jest kilku ministrów, przewodniczący wojewódzkiej komisji winien do zespołu komisji powołać ponadto delegatów tych ministrów i w takiej samej liczbie innych członków komisji.

3. W razie nieprzybycia na posiedzenie delegatów wyznaczonych do zespołu w myśl przepisów ust. 1 i 2 postanowienia wojewódzkiej komisji są ważne, jeżeli zostały powzięte przy udziale przewodniczącego lub jego zastępcy, delegata właściwego ministra i trzech innych członków komisji.

§ 12. Członek zespołu Głównej Komisji lub wojewódzkiej komisji powinien wyłączyć się z własnej inicjatywy lub na wniosek osób, biorących udział w postępowaniu:

a) jeżeli jest zainteresowany w wyniku sprawy;
b) w sprawie małżonka, krewnych lub powinowatych do czwartego stopnia włącznie oraz w sprawie osób związanych z nim z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli;
c) w sprawie, w której był lub jest pełnomocnikiem właściciela przedsiębiorstwa;
d) w sprawie, z powodu której wdrożono przeciw niemu dochodzenie wstępne, postępowanie dyscyplinarne lub karno-sądowe.

§ 13. 1. W razie wyłączenia członka zespołu komisji i niemożności powołania innego członka, będącego delegatem tej samej władzy lub instytucji, przewodniczący komisji zawiadomi o tym bezzwłocznie władzę lub instytucję, która członka tego delegowała.

2. Do czasu wyznaczenia nowego delegata mogą być przedsiębrane tylko te czynności, które nie cierpią zwłoki.

§ 14. 1. Wojewódzka komisja właściwa jest do przeprowadzenia postępowania dotyczącego:

a) przejścia na własność Państwa lub osób prawnych prawa publicznego na zasadzie art. 2 ust. 1 i 3 ustawy wszystkich przedsiębiorstw, z wyjątkiem przedsiębiorstw należących do kategoryj wymienionych w art. 3 ust. 1 lit. A pkt od 1—9 i 17 oraz lit. C;
b) przejęcia na własność Państwa przedsiębiorstw na zasadzie art. 3 ust. 1 lit. A pkt 11, 13, 14 i 16 oraz na zasadzie art. 3 ust. 1 lit. B ustawy.

Na żądanie właściwego ministra przewodniczący Głównej Komisji wyłączy spod właściwości wojewódzkiej komisji sprawy poszczególnych przedsiębiorstw i przekaże je do postępowania, przewidzianego w § 30.

2. Miejscowo właściwą jest wojewódzka komisja, na której terenie działania położone jest przedsiębiorstwo.

3. Jeżeli przedsiębiorstwo ma kilka zakładów pracy, podlegających właściwości różnych wojewódzkich komisyj, właściwa do prowadzenia postępowania jest ta komisja, na której terenie znajduje się siedziba zarządu przedsiębiorstwa, o ile Główna Komisja, ze względu na celowość postępowania, nie przekaże sprawy innej wojewódzkiej komisji.

4. O wyznaczeniu innej komisji, o której mowa w ustępie poprzednim, oraz o wyłączeniu sprawy spod właściwości wojewódzkiej komisji, przewodniczący Głównej Komisji ogłasza w Wojewódzkim Dzienniku Urzędowym, właściwym dla siedziby zarządu przedsiębiorstwa.

5. Wszczęcie postępowania w wyznaczonej wojewódzkiej komisji nastąpić może nie wcześniej, niż po upływie 14 dni od daty ogłoszenia, określonego w poprzednim ustępie.

§ 15. Główna Komisja rozpoznaje:

1) w zespole 7 członków (§ 8):

a) sprawy, w których zgłoszone zostały prawa lub zarzuty, przewidziane w § 32;
b) zażalenia i odwołania od postanowień wojewódzkich komisyj;
c) spory kompetencyjne między wojewódzkimi komisjami;

2) w zespole odwoławczym (§ 9):
odwołania od postanowień Głównej Komisji, określone w § 60;

3) na plenarnym posiedzeniu:
sprawy przekazane w trybie określonym w § 61.

II. Postępowanie.

A. Postępowanie przygotowawcze.

§ 16. Urzędy wojewódzkie (Zarządy Miejskie m. st. Warszawy i Łodzi) oraz izby przemysłowo-handlowe obowiązane są bezzwłocznie sporządzić spisy przedsiębiorstw, położonych na ich terenie działania, a podpadających pod przepis § 14 i przedłożyć je właściwej wojewódzkiej komisji.

§ 17. Na podstawie spisów, określonych w § 16, przewodniczący wojewódzkiej komisji sporządzi bezzwłocznie wykazy przedsiębiorstw, które przechodzą lub podlegają przejęciu na własność Państwa lub osób prawnych prawa publicznego.

§ 18. Przewodniczący Głównej Komisji wyda szczegółowe instrukcje, dotyczące sporządzania spisów przedsiębiorstw (§ 16) oraz ich wykazów (§ 17).

§ 19. Wszelkie władze, urzędy i instytucje państwowe oraz samorządowe, wojewódzkie rady narodowe, izby przemysłowo-handlowe, osoby prawne prawa publicznego, wojewódzkie komisje związków zawodo-

wych i związki rewizyjne spółdzielni R. P. mogą składać w wojewódzkich komisjach wnioski o wszczęcie postępowania, dotyczącego przejścia lub przejęcia na własność Państwa lub osób prawnych prawa publicznego przedsiębiorstw, określonych w § 14.

§ 20. Wnioski te winny zawierać dokładne określenie nazwy i przedmiotu przedsiębiorstwa, miejsce jego położenia, dane uzasadniające wszczęcie postępowania oraz, w miarę możności, imię i nazwisko właściciela, jego obywatelstwo, narodowość i miejsce zamieszkania. Jeżeli właścicielem jest osoba prawna, należy podać, w miarę możności, imiona i nazwiska członków zarządu oraz udziałowców, ich obywatelstwo, narodowość i miejsce zamieszkania.

§ 21. Wnioski określone w § 19 przewodniczący wojewódzkiej komisji kieruje na posiedzenie niejawne wojewódzkiej komisji, która zarządza wpisanie przedsiębiorstwa do wykazu przedsiębiorstw (§ 17).

§ 22. 1. W przypadku oddalenia wniosku przewodniczący wojewódzkiej komisji zawiadamia o tym wnioskodawcę.

2. Od postanowienia wojewódzkiej komisji oddalającego wniosek służy odwołanie do Głównej Komisji w terminie 7-dniowym od daty doręczenia wnioskodawcy zawiadomienia.

§ 23 Wnioski niewłaściwie skierowane przekaże przewodniczący wojewódzkiej komisji właściwej komisji, zawiadamiając o tym wnioskodawcę.

B. Ogłaszanie wykazów i zgłaszanie zarzutów.

§ 24. Przewodniczący wojewódzkiej komisji ogłasza w Wojewódzkim Dzienniku Urzędowym wykazy przedsiębiorstw, sporządzone w myśl przepisów §§ 17 i 21.

§ 25. 1. Ogłoszenie winno zawierać:

a) nazwę i przedmiot przedsiębiorstwa;
b) miejsce jego położenia;
c) powołanie podstawy prawnej przejścia lub przejęcia ze wskazaniem, na czyją rzecz ma przejść własność przedsiębiorstwa;
d) w miarę możności imię i nazwisko właściciela lub współwłaścicieli przedsiębiorstwa.

2. Nie mają znaczenia prawnego drobne niedokładności w określeniu nazwy lub przedmiotu przedsiębiorstwa, jeżeli w całości ogłoszenia wynika, o jakie przedsiębiorstwo chodzi.

3. W ogłoszeniu należy przytoczyć treść przepisu §§ 27 i 79.

§ 26. Jednocześnie z ogłoszeniem wykazu przewodniczący wojewódzkiej komisji ustanowi nadzór państwowy (§ 77) dla przedsiębiorstw, objętych wykazem, a nie znajdujących się już pod zarządem państwowym, osób prawnych prawa publicznego lub spółdzielni i związków spółdzielni.

§ 27. 1. Instytucje, wymienione w art. 3 ust. 2 ustawy, mogą zgłosić do wojewódzkiej komisji swoje prawa do przedsiębiorstw, objętych wykazem, a właściciele przedsiębiorstw mogą zgłosić zarzuty, że przedsiębiorstwo nie przechodzi albo nie podlega przejęciu na własność Państwa lub osób prawnych prawa publicznego.

2. W imieniu związków samorządu terytorialnego i związków międzykomunalnych oraz wszelkich innych instytucyj, które w związku z wojną, rozpoczętą w dniu 1 września 1939 r., zostały rozwiązane lub utraciły faktyczną możność działania, mogą zgłaszać ich prawa wojewódzkie rady narodowe lub urzędy wojewódzkie, a w imieniu spółdzielni — związki rewizyjne spółdzielni R. P.

§ 28. Prawa lub zarzuty winny być zgłoszone w 30-dniowym terminie od daty ogłoszenia wykazu i poparte, w miarę potrzeby, dowodami.

§ 29. 1. Wykazy przedsiębiorstw, co do których nie zostały zgłoszone w terminie zarzuty, przewodniczący wojewódzkiej komisji przesyła właściwemu ministrowi za pośrednictwem przewodniczącego Głównej Komisji.

2. Do przedsiębiorstw tych stosuje się analogicznie przepis § 61.

§ 30. 1. Właściwy minister ogłasza w Monitorze Polskim wykazy przedsiębiorstw górniczych, przemysłowych, komunikacyjnych i telekomunikacyjnych:

1) przechodzących na własność Państwa lub osób prawnych prawa publicznego na zasadzie art. 2 ustawy, a należących do kategorii przedsiębiorstw, wymienionych w art. 3 ust. 1 lit. A pkt 1—9 i 17 oraz lit. C;
2) przejmowanych na własność Państwa na zasadzie art. 3 ust. 1 lit. A pkt 1—10, 12, 15 i 17 oraz lit. C ustawy;
3) wyłączonych spod kompetencji wojewódzkich komisyj na zasadzie § 14 ust. 1.

2. Ogłoszenie winno zawierać dane określone w § 25 ust. 1 oraz przytoczenie treści przepisu §§ 27, 28, 32 i 79.

3. Przepis § 25 ust. 2 ma odpowiednie zastosowanie.

§ 31. Jednocześnie z ogłoszeniem wykazu minister ustanowi nadzór państwowy dla przedsiębiorstw objętych wykazem, a nie znajdujących się pod zarządem państwowym lub pod zarządem instytucyj, wymienionych w art. 3 ust. 2 ustawy.

§ 32. 1. Prawa i zarzuty co do przedsiębiorstw objętych wykazem określonym w § 30 zgłasza się do Głównej Komisji.

2. Przepisy §§ 27 i 28 stosuje się odpowiednio.

§ 33. 1. O wpłynięciu zgłoszenia praw lub zarzutów (§ 32) przewodniczący Głównej Komisji zawiadomi bezzwłocznie właściwego ministra, a w przypadku zgłoszenia praw przez związki samorządu terytorialnego lub związki międzykomunalne — również Ministra Administracji Publicznej lub Ministra Ziem Odzyskanych. W sprawach, dotyczących spółdzielni, zawiadamia się właściwego ministra oraz Związek Rewizyjny Spółdzielni R. P.

2. Termin posiedzenia do rozpoznania zgłoszonych praw lub zarzutów wyznacza się tak, aby między dniem doręczenia zawiadomienia, wskazanego w ust. 1, a dniem wyznaczonego posiedzenia upłynął conajmniej termin 30-dniowy.

C. Postępowanie wyjaśniające.

§ 34. 1. W przypadku zgłoszenia praw lub zarzutów (§ 28) przewodniczący wojewódzkiej komisji wyznaczy termin posiedzenia wojewódzkiej komisji dla ich rozpoznania.

2. Termin posiedzenia winien być wyznaczony tak, by, między dniem doręczenia zawiadomienia a terminem posiedzenia upłynęło nie mniej niż 15 dni.

§ 35. O terminie posiedzenia przewodniczący wojewódzkiej komisji zawiadamia:

a) osoby lub instytucje, wymienione w § 27, które zgłosiły prawa lub zarzuty;
b) władzę lub instytucję, która złożyła wniosek o wszczęciu postępowania (§ 19);
c) powiatową radę narodową, a w miastach wydzielonych miejską radę narodową;
d) miejscową radę związków zawodowych;
e) zarządcę przedsiębiorstwa.

§ 36. 1. Zawiadomienie winno zawierać:

a) oznaczenie osoby, władzy lub instytucji, do której jest skierowane, oraz adres;
b) nazwę i przedmiot przedsiębiorstwa;
c) miejsce jego położenia;
d) w miarę możności imię i nazwisko właściciela lub współwłaścicieli oraz miejsce ich zamieszkania;
e) miejsce i termin posiedzenia komisji z wezwaniem do stawiennictwa i z zaznaczeniem, że niestawiennictwo nie wstrzymuje postępowania.

2. Przepis § 25 ust. 2 ma odpowiednie zastosowanie.

§ 37. 1. Przewodniczący wojewódzkiej komisji ponadto ogłosi w Wojewódzim Dzienniku Urzędowym o terminie posiedzenia, jeżeli:

a) właściciel przedsiębiorstwa lub osoba zgłaszająca zarzuty nie obrała sobie miejsca zamieszkania dla doręczeń na terenie Państwa Polskiego lub nie ustanowiła pełnomocnika mającego siedzibę w kraju;

b) miejsce zamieszkania właściciela przedsiębiorstwa jest nieznane, a w jego imieniu nie występują osoby wymienione w § 82.

2. Ogłoszenie winno zawierać dane określone w § 35 pkt b) — e).

3. W przypadku ogłoszenia termin posiedzenia winien być wyznaczony tak, by między datą ogłoszenia a terminem posiedzenia upłynęło nie mniej niż 15 dni.

4. W razie odroczenia posiedzenia przewodniczący zespołu wojewódzkiej komisji może ogłosić termin następnego posiedzenia. W tym przypadku odpada obowiązek zawiadomienia obecnych na posiedzeniu. W razie odroczenia posiedzenia nie stosuje się przepisu ust. 1 niniejszego paragrafu.

§ 38. Na posiedzeniu wojewódzkiej komisji mają prawo składać wyjaśnienia, zgłaszać wnioski i dowody, zmierzające do wyjaśnienia sprawy, właściciel przedsiębiorstwa, osoby, władze i instytucje wymienione w § 35 oraz inne osoby, które wykażą swój interes prawny i uznane zostaną przez komisję za zainteresowane w danej sprawie.

§ 39. 1. W posiedzeniach niejawnych wojewódzkiej komisji biorą udział jedynie członkowie komisji, wymienieni w § 11.

2. Przewodniczący wojewódzkiej komisji przed wyznaczeniem terminu posiedzenia, a zespół wojewódzkiej komisji przed wydaniem postanowienia może zarządzić dochodzenie celem wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy.

§ 40. 1. Przewodniczący stwierdza na wstępie posiedzenia prawidłowość jego wyznaczenia i doręczenia zawiadomień (§ 35), a w przypadku określonym w § 37 ust. 1 prawidłowość ogłoszenia terminu posiedzenia oraz obecność członków zespołu rozpoznającego sprawę (§ 11 ust. 3).

2. W razie stwierdzenia braku w tym względzie przewodniczący odracza posiedzenie, wyznaczając termin następnego posiedzenia. Nieobecnych członków komisji zawiadamia przewodniczący o terminie następnego posiedzenia w sposób, jaki uzna za najbardziej celowy.

§ 41. Wojewódzka komisja zarządza przeprowadzenie postępowania dowodowego w takim zakresie, jaki uzna za konieczny dla należytego ustalenia, czy przedsiębiorstwo przechodzi lub podlega przejęciu na własność Państwa lub osób prawnych prawa publicznego.

§ 42. Wszystkie władze, urzędy i instytucje prawa publicznego obowiązane są udzielić wojewódzkiej komisji na jej żądanie potrzebnych wyjaśnień i informacyj.

§ 43. 1. W sprawach, wymagających wiadomości specjalnych, a zwłaszcza na żądanie właściciela przedsiębiorstwa, wojewódzka komisja przeprowadza dowód z przesłuchania biegłych.

2. O ile dowód z przesłuchania biegłych przeprowadzony jest na wniosek właściciela przedsiębiorstwa, przeprowadzenie tego dowodu następuje na koszt wnioskodawcy.

§ 44. W razie konieczności dokonania czynności na terenie podlegającym właściwości innej komisji wojewódzkiej, właściwa komisja może zwrócić się do niej o wykonanie w zakreślonym terminie oznaczonych czynności w drodze pomocy prawnej.

§ 45. 1. Z każdego posiedzenia spisuje się protokół, w którym winny być uwidocznione:

a) data i miejsce posiedzenia komisji;

b) skład osobowy komisji ze wskazaniem władz lub instytucji, których są delegatami;

c) imiona i nazwiska innych osób ze wskazaniem, w jakim charakterze biorą udział w posiedzeniu:

d) dokładne określenie przedsiębiorstwa, objętego postępowaniem;

e) wyniki i przebieg postępowania dowodowego;

f) treść zapadłego postanowienia z przytoczeniem krótkiego uzasadnienia;

g) oznaczenie, czy postanowienie zapadło jednogłośnie, czy też większością głosów.

2. Członkowie komisji, którzy zostali przegłosowani, mogą zgłosić do protokółu swoje zdanie odrębne z uzasadnieniem.

3. Zeznanie świadka winno być na posiedzeniu odczytane i przez niego podpisane.

§ 46. W przypadku wniesienia pozwu o własność przedsiębiorstw, określonych w art. 2 ust. 4 ustawy, przed wydaniem postanowienia przez właściwą komisję o przejściu przedsiębiorstw na własność Państwa lub osób prawnych prawa publicznego, komisja zawiesi postępowanie do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy, o ile przedsiębiorstwo będące przedmiotem sporu, nie ulega przejęciu na własność Państwa na mocy art. 3 ust. 1 ustawy.

D. Postanowienia wojewódzkich komisyj.

§ 47. 1. Na podstawie wyniku postępowania wojewódzka komisja wydaje postanowienie:

a) o skreśleniu przedsiębiorstwa z wykazu (§ 17) albo

b) o przedstawieniu właściwemu ministrowi wniosku o wydanie orzeczenia o przejściu lub przejęciu przedsiębiorstwa na własność Państwa lub osób prawnych prawa publicznego.

2. Komisja w postanowieniu przewidzianym w pkt b) wskaże podstawę prawną przejścia lub przejęcia przedsiębiorstwa. Podstawa ta może być inna od podanej w ogłoszeniu przewidzianym w § 25.

§ 48. Postanowienia zapadają zwykłą większością głosów członków zespołu rozpoznającego sprawę. Głosowanie jest imienne. Członek komisji nie może wstrzymać się od głosowania, przewodniczący głosuje ostatni. W razie równości głosów rozstrzyga zdanie za którym opowiedział się przewodniczący.

§ 49. 1. Postanowienia, określone w § 47, przewodniczący wojewódzkiej komisji ogłasza bezpośrednio na posiedzeniu zespołu rozpoznającego lub najdalej w terminie 3-dniowym po zamknięciu rozprawy.

2. Ogłoszenie to winno zawierać oznaczenie przedsiębiorstwa (§ 25), sentencję postanowienia wraz z krótkim uzasadnieniem oraz pouczenie o trybie zaskarżenia (§§ 50 i 52).

§ 50. Od postanowień wojewódzkiej komisji mogą właściciele przedsiębiorstw oraz osoby, urzędy i instytucje wymienione w §§ 19 i 27 wnieść odwołanie do Głównej Komisji w zawitym terminie 14-dniowym od daty ogłoszenia postanowienia.

§ 51. 1. O treści postanowienia określonego w § 47 ust. 1 pkt a) przewodniczący wojewódzkiej komisji niezwłocznie zawiadamia właściwego ministra. Postanowienie o skreśleniu przedsiębiorstwa z wykazu ogłasza przewodniczący wojewódzkiej komisji w Wojewódzkim Dzienniku Urzędowym, o ile nie wniesione zostało odwołanie (§ 50) i o ile właściwy minister nie skorzystał z wniosku przewidzianego w § 61.

2. Akta spraw, w których zapadło postanowienie określone w § 47 ust. 1 pkt b), niezaskarżone w trybie § 50, przesyła przewodniczący wojewódzkiej komisji właściwemu ministrowi za pośrednictwem przewodniczącego Głównej Komisji.

E. Odwołanie.

§ 52. Odwołanie wnosi się do wojewódzkiej komisji, która wydała zaskarżone postanowienie. Komisja ta odwołanie wraz z aktami sprawy i ewentualnymi wyjaśnieniami przewodniczącego wojewódzkiej komisji przesyła bezzwłocznie do Głównej Komisji i zawiadamia o wpłynięciu właściwego ministra.

§ 53. Odwołanie winno zawierać: oznaczenie zaskarżonego postanowienia, oznaczenie osoby, która wnosi odwołanie, z podaniem jej adresu oraz zwięzłe wyłożenie podstaw odwołania.

§ 54. 1. Wojewódzka komisja odrzuci odwołanie wniesione po terminie lub wniesione przez osoby nieuprawnione (§ 50).

2. Od postanowienia odrzucającego odwołanie służy zażalenie do Głównej Komisji w terminie 7-dniowym od daty zwrócenia skarżącemu odrzuconego odwołania.

F. Postępowanie przed Główną Komisją.

§ 55. Główna Komisja rozpatruje sprawy na posiedzeniach jawnych z wyłączeniem spraw, określonych w § 15 pkt 1 lit. c) i pkt 3 oraz w §§ 22 i 54, które rozpatrywane są na posiedzeniach niejawnych.

§ 56. Przewodniczący Głównej Komisji zawiadamia pismem za zwrotnym poświadczeniem odbioru osoby, urzędy i instytucje, wymienione w § 35, oraz właściwego ministra o terminie posiedzenia zespołu Głównej Komisji, który rozpatruje odwołania od postanowienia wojewódzkiej komisji, wniesione w trybie § 50, bądź też rozpoznaje prawa lub zarzuty, zgłoszone w trybie § 32.

§ 57. Przepisy §§ 35—48 stosuje się odpowiednio do postępowania przed Główną Komisją.

§ 58. Główna Komisja może uchylić zaskarżone postanowienie wojewódzkiej Komisji i przekazać sprawę tej komisji do ponownego rozpoznania albo też zaskarżone postanowienie zatwierdzić lub zmienić.

§ 59. 1. Postanowienia Głównej Komisji ogłasza na posiedzeniu przewodniczący zespołu rozpoznającego sprawę.

2. O treści postanowienia, zapadłego na posiedzeniu niejawnym, przewodniczący zespołu rozpoznającego sprawę zawiadamia właściwą wojewódzką komisję, właściwego ministra, oraz osobę, urząd lub instytucję, która wniosła odwołanie.

§ 60. Od postanowienia Głównej Komisji, oddalającego zgłoszone w trybie § 32 prawa lub zarzuty, mogą osoby, urzędy lub instytucje, wymienione w § 27, wnieść odwołanie do zespołu odwoławczego Głównej Komisji w zawitym terminie 14-dniowym od daty ogłoszenia postanowienia (§ 59 ust 1).

§ 61. 1. Właściwy minister może niezaskarżone postanowienie wojewódzkiej komisji oraz postanowienie Głównej Komisji o skreśleniu przedsiębiorstwa z wykazu lub oddalające wniosek o wpisanie do wykazu (§ 22) przekazać Głównej Komisji do ponownego rozpoznania na posiedzeniu plenarnym.

2. Wniosek właściwego ministra winien być skierowany do Głównej Komisji w terminie dwumiesięcznym od daty wydania postanowienia.

3. O skierowaniu wniosku winien właściwy minister zawiadomić wojewódzką komisję, która wydała postanowienie.

§ 62. Przewodniczący Głównej Komisji z własnej inicjatywy lub na wniosek zespołu rozpatrującego sprawę w Głównej Komisji albo zespołu odwoławczego Głównej Komisji występuje do Głównej Komisji o rozstrzygnięcie na posiedzeniu plenarnym wątpliwości, nasuwających się w związku z wykładnią lub stosowaniem przepisów ustawy.

§ 63. Posiedzenia plenarne Głównej Komisji zwołuje przewodniczący Głównej Komisji.

§ 64. Postanowienia Głównej Komisji o skreśleniu przedsiębiorstwa z wykazu, przewidzianego w § 17, ogłasza przewodniczący wojewódzkiej komisji w Wojewódzkim Dzienniku Urzędowym, a postanowienia o skreśleniu przedsiębiorstwa z wykazu, przewidzianego w § 30, ogłasza właściwy minister w Monitorze Polskim.

III. Orzeczenia Ministra
o przejściu lub przejęciu przedsiębiorstwa na własność Państwa lub osób prawnych prawa publicznego.

§ 65. 1. Właściwy minister wydaje orzeczenie o przejściu na własność Państwa lub osób prawnych prawa publicznego w myśl art. 2 ustawy lub o przejęciu w myśl art. 3 ustawy na własność Państwa przedsiębiorstw na podstawie:

a) wykazów przedsiębiorstw, nadesłanych przez wojewódzkie komisje zgodnie z § 29;
b) wykazów przedsiębiorstw, ogłoszonych zgodnie z § 30 odnośnie przedsiębiorstw, co do których nie zgłoszono praw lub zarzutów w sposób określony w § 32;
c) niezaskarżonych w terminie postanowień wojewódzkich komisyj, wydanych zgodnie z § 48 ust. 1 pkt b):
d) niezaskarżonych postanowień Głównej Komisji lub postanowień zespołu odwoławczego Głównej Komisji, których treścią jest stwierdzenie, że odnośne przedsiębiorstwo przechodzi na własność Państwa lub osób prawnych prawa publicznego na zasadzie art. 2 lub ulega przejęciu na własność Państwa na zasadzie art. 3 ustawy;
e) postanowień Głównej Komisji wydanych w trybie przewidzianym w § 61.

2. Jeżeli w sprawie właściwych jest dwóch lub więcej ministrów orzeczenie o przejściu lub przejęciu przedsiębiorstwa wydają łącznie właściwi ministrowie.

§ 66. 1. Orzeczenie ministra zawiera:

a) nazwę i przedmiot przedsiębiorstwa;
b) miejsce jego położenia;
c) wskazanie przepisu ustawy, na zasadzie którego orzeczenie zostaje wydane z tym, że w przypadku przewidzianym w § 46 umieszcza się wzmiankę, że przepis ustawy, na którego zasadzie orzeczenie zostaje wydane powołuje się tymczasowo aż do rozstrzygnięcia sporu o własność przedsiębiorstwa;
d) wskazanie na czyją rzecz następuje przejście lub przejęcie przedsiębiorstwa.

2. Przepis § 25 ust. 2 ma odpowiednie zastosowanie.

IV. Wznowienie postępowania.

§ 67. Właściciel przedsiębiorstwa oraz urzędy i instytucje, wymienione w §§ 16 i 19, mogą żądać wznowienia postępowania, zakończonego orzeczeniem ministra o przejściu lub przejęciu przedsiębiorstwa na własność Państwa lub osób prawnych prawa publicznego lub postanowieniem o skreśleniu przedsiębiorstw z wykazu:

a) jeżeli orzeczenie ministra lub postanowienie komisji zostało oparte na dokumencie podrobionym bądź sfałszowanym lub uzyskane zostało przez czyn karalny;
b) jeżeli wyjdą na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne, które istniały już przy wydaniu orzeczenia ministra lub postanowienia komisji lub nowe środki dowodowe, o ile okoliczności te i środki w toku postępowania nie były znane komisji i nie mogły być wówczas powołane przez osoby zainteresowane bez ich winy;
c) jeżeli właściciel przedsiębiorstwa znajdujący się poza granicami Państwa Polskiego bez swej winy nie mógł zgłosić zarzutów w trybie przewidzianym niniejszym rozporządzeniem.

§ 68. Wniosek o wznowienie postępowania składa się do Głównej Komisji i nie może być on złożony w terminie późniejszym niż rok od daty ogłoszenia orzeczenia ministra lub postanowienia komisji.

§ 69. Główna Komisja rozpoznaje wniosek w zespole 11 osób (§ 9) i przedstawia go wraz ze swoją opinią właściwemu ministrowi, który orzeka ostatecznie w przedmiocie wznowienia postępowania.

§ 70. Postępowanie wznowione toczy się przed komisją właściwą według przepisów niniejszego rozporządzenia.

V. Przejęcie przedsiębiorstwa.

§ 71. Przedsiębiorstwo przejęte w myśl art. 3 ustawy przechodzi na własność Państwa z dniem ogłoszenia orzeczenia.

§ 72. Jednocześnie z ogłoszeniem orzeczenia o przejściu lub przejęciu przedsiębiorstwa w myśl art. 2 lub 3 właściwy minister zarządzi objęcie przedsiębiorstwa i wyznaczy w tym celu odpowiednie osoby lub organizacje gospodarcze.

§ 73. 1. Wyznaczone osoby lub organizacje gospodarcze (§ 72) ogłoszą w Wojewódzkim Dzienniku Urzędowym termin sporządzenia protokółu zdawczo-odbior-

czego przedsiębiorstwa, objętego orzeczeniem ministra (§ 66).

2. Ogłoszenie winno zawierać:

a) nazwę i przedmiot przedsiębiorstwa;

b) miejsce jego położenia;

c) w miarę możności imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania właściciela lub współwłaścicieli;

d) miejsce i termin sporządzenia protokółu zdawczo-odbiorczego;

e) wezwanie właściciela przedsiębiorstwa do stawienia się w czasie i miejscu, wyznaczonym do sporządzenia protokółu zdawczo-odbiorczego.

3. Przepis § 25 ust. 2 ma odpowiednie zastosowanie.

§ 74. Protokół zdawczo-odbiorczy sporządza w 4-ch egzemplarzach osoba lub organizacja gospodarcza, określona w § 72, z osobą pod zarządem której znajduje się przejmowane przedsiębiorstwo. Jeżeli w sporządzeniu powyższego protokółu bierze udział właściciel przedsiębiorstwa, może on do protokółu zgłosić swoje uwagi i zarzuty. Osoba lub organizacja gospodarcza, sporządzającą protokół, winna w miarę możności w protokóle oświadczyć się co do zgłoszonych uwag i zarzutów.

§ 75. 1. Protokół zdawczo-odbiorczy powinien zawierać:

a) powołanie się na ogłoszenie, określone w § 73, z podaniem daty Wojewódzkiego Dziennika Urzędowego, w którym ogłoszenie nastąpiło;

b) dokładny opis przedsiębiorstwa;

c) wymienienie wszystkich składników majątkowych przedsiębiorstwa;

d) opis urządzeń technicznych przedsiębiorstwa;

e) spis inwentarza przedsiębiorstwa;

f) prawa i zobowiązania przedsiębiorstwa.

2. O ile w przedsiębiorstwie znajdują się składniki majątkowe (np. maszyny, urządzenia), które zostały przeniesione do tego przedsiębiorstwa bez tytułu prawnego po dniu 1 września 1939 r. z innego przedsiębiorstwa lub od osoby nie podpadającej pod przepis art 2 ust. 1 i 3 ustawy, należy o tym uczynić odpowiednią wzmiankę w protokóle zdawczo-odbiorczym.

3. Wzmianka ta winna zawierać szczegółowe wymienienie składników majątkowych, ich opis oraz wskazanie, skąd, kiedy i na jakiej zasadzie składniki te zostały do przedsiębiorstwa wniesione. Właściciele tych składników majątkowych otrzymują odszkodowanie na tych samych zasadach, co wierzyciele przedsiębiorstwa (art. 6 ust. 2 ustawy).

4. Właściciele składników majątkowych określonych w ust. 2 niniejszego paragrafu, mogą brać udział w sporządzaniu protokółu zdawczo-odbiorczego (§ 74).

§ 76. Z chwilą przejęcia przedsiębiorstwa ustaje ustanowiony nad nim nadzór państwowy.

VI. Nadzór państwowy.

§ 77. 1. Wprowadzony na podstawie § 27 lub § 31 nadzór państwowy nad przedsiębiorstwem powołany jest do strzeżenia majątku przedsiębiorstwa. Czynności zwykłego zarządu przedsiębiorstwa oraz prowadzenie przedsiębiorstwa w ramach normalnej gospodarki należą do osób, które te czynności wykonywały przed ustanowieniem nadzoru państwowego.

2. Koszty nadzoru państwowego obciążają Skarb Państwa.

VII. Przepisy końcowe.

§ 78. 1. Właściciel przedsiębiorstwa, który bierze udział w postępowaniu, toczącym się na zasadzie niniejszego rozporządzenia, obowiązany jest obrać sobie miejsce zamieszkania dla doręczeń na terenie Państwa Polskiego lub ustanowić pełnomocnika, mającego siedzibę w kraju.

2. W razie nieobrania takiego miejsca zamieszkania lub nieustanowienia pełnomocnika wszelkie wezwania i zawiadomienia, nie podlegające ogłoszeniu w myśl przepisów niniejszego rozporządzenia, pozostawia się w aktach. Pozostawienie to ma skutki doręczenia.

§ 79. Uprawnienia, przysługujące na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia właścicielowi przedsiębiorstwa, przysługują w razie jego nieobecności krewnym w linii prostej (zstępnym i wstępnym, również dzieciom nieślubnym), rodzeństwu, dzieciom rodzeństwa, małżonkowi, osobom, sprawującym zarząd przedsiębiorstwa nieobecnego właściciela oraz udziałowcom i akcjonariuszom spółek handlowych.

§ 80. Zarządy osób prawnych, będących właścicielami przedsiębiorstw, przejętych na własność Państwa reprezentują interesy tych osób prawnych do czasu wypłaty odszkodowania za przejęte przedsiębiorstwo.

§ 81. 1. W postępowaniu, określonym niniejszym rozporządzeniem, mają odpowiednie zastosowanie art. 9—11, 12 ust. 1, 2 i 5, 14 ust. 1 i 2, 20—23, 25—30, 34, 36—43, 49—67, 81, 96 ust. 2, 105 ust. 1 i 2, 106, 108, 109 ust. 1 i 3 i 111 ust. 1 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym.

2. Główna Komisja i wojewódzkie komisje według swobodnego uznania mogą uwzględniać prośby o przywrócenie terminu do zgłoszenia praw lub zarzutów (§ 27) wniesione po terminie siedmiodniowym, przewidzianym w art. 41 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym.

§ 82. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1946 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 114) oraz rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1946 r. o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1946 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 241).

§ 83. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrom: Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu, Aprowizacji i Handlu, Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych, Sprawiedliwości, Żeglugi i Handlu Zagranicznego, Komunikacji, Zdrowia, Informacji i Propagandy, Leśnictwa, Odbudowy, Pracy i Opieki Społecznej, Poczt i Telegrafów oraz Spraw Zagranicznych.

§ 84. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski
Minister Skarbu: Konstanty Dąbrowski
w/z Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Stanisław Bieniek
Minister Przemysłu: Hilary Minc
Minister Aprowizacji i Handlu: Jerzy Sztachelski
w/z Minister Administracji Publicznej:
Aleksander Żaruk-Michalski
Minister Ziem Odzyskanych: Władysław Gomułka
Minister Sprawiedliwości: Henryk Świątkowski
Minister Żeglugi i Handlu Zagranicznego:
Stefan Jędrychowski
Minister Komunikacji: Jan Rabanowski
Minister Zdrowia: Franciszek Litwin
Minister Informacji i Propagandy: Feliks Widy-Wirski
Minister Leśnictwa: Stanisław Tkaczow
Minister Odbudowy: Michał Kaczorowski
Minister Pracy i Opieki Społecznej: Adam Kuryłowicz
Minister Poczt i Telegrafów: Józef Putek.
Minister Spraw Zagranicznych:
Wincenty Rzymowski

144.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY i OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 23 stycznia 1947 r.

o organizacji i zakresie działania urzędów inwalidzkich pierwszej i drugiej instancji.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 86, z dnia 1 marca 1947 r.)

Na podstawie art. 1 ust. 8 dekretu z dnia 23 stycznia 1947 r. o organach administracji zaopatrzenia inwalidzkiego (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 83) oraz art. 8 ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 22, poz. 131), zmienionej ustawą z dnia 23 lipca 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 181) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Tworzy się obwodowe urzędy inwalidzkie których ilość, siedzibę i zakres właściwości terytorialnej ustala się w załączniku Nr 1 do rozporządzenia niniejszego.

2. Obwodowe urzędy inwalidzkie są urzędami inwalidzkimi pierwszej instancji. Kierownikiem obwodowego urzędu inwalidzkiego jest naczelnik mianowany przez Prezesa Głównego Urzędu Inwalidzkiego.

§ 2. Do zakresu działania obwodowego urzędu inwalidzkiego należy:

1) przyjmowanie roszczeń o zaopatrzenie inwalidzkie i wniosków o uznanie osób za zaginione bez własnej winy na terenie i w czasie działań wojennych;
2) przeprowadzanie postępowania wyjaśniającego w tych sprawach;
3) przyznawanie zaopatrzenia inwalidzkiego;
4) sprawowanie opieki, wynikającej z przepisów o zaopatrzeniu inwalidzkim;
5) wykonywanie innych czynności na zlecenie właściwego okręgowego urzędu inwalidzkiego i Głównego Urzędu Inwalidzkiego.

§ 3. 1. Tworzy się okręgowe urzędy inwalidzkie, których ilość, siedzibę i zakres właściwości terytorialnej ustala się w załączniku Nr 2 do rozporządzenia niniejszego.

2. Okręgowe urzędy inwalidzkie są urzędami inwalidzkimi drugiej instancji. Kierownikiem okręgowego urzędu inwalidzkiego jest dyrektor, mianowany przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej na wniosek Prezesa Głównego Urzędu Inwalidzkiego

§ 4. Do zakresu działania okręgowego urzędu inwalidzkiego należy:

1) orzekanie w drugiej instancji w sprawach zaopatrzenia inwalidzkiego;
2) dokonywanie wypłat zaopatrzenia pieniężnego;
3) orzekanie w pierwszej instancji w sprawach kapitalizacji rent;
4) sprawowanie nadzoru nad działalnością podległych obwodowych urzędów inwalidzkich;
5) sprawowanie nadzoru nad położonymi na jego terenie działania zakładami i urządzeniami dla inwalidów;
6) wykonywanie innych czynności na zlecenie Głównego Urzędu Inwalidzkiego.

§ 5. Do orzekania o związku przyczynowym uszkodzenia zdrowia ze służbą wojskową, o stopniu utraty zdolności zarobkowej, spowodowanej tym uszkodzeniem, oraz o prawie do dodatku na pielęgnację i wysokości tego dodatku, jak też o zaginięciu bez własnej winy na terenie i w czasie działań wojennych — powołane są:

1) w pierwszej instancji — inwalidzkie komisje rewizyjno-lekarskie;
2) w drugiej i ostatniej instancji — inwalidzkie komisje odwoławcze.

§ 6. Inwalidzkie komisje rewizyjno-lekarskie urzędują przy obwodowych urzędach inwalidzkich, a inwalidzkie komisje odwoławcze przy okręgowych urzędach inwalidzkich i są miejscowo właściwe dla osób zamieszkałych w odpowiednich obwodach i okręgach.

§ 7. W skład inwalidzkiej komisji rewizyjno-lekarskiej wchodzą:

1) naczelnik obwodowego urzędu inwalidzkiego, bądź stały jego zastępca lub wyznaczony przez niego urzędnik obwodowego urzędu inwalidzkiego, posiadający ukończone studia prawnicze — jako przewodniczący;
2) lekarz obwodowego urzędu inwalidzkiego;
lekarz czynnej służby wojskowej, delegowany przez władze wojskowe;
4) przedstawiciel Związku Inwalidów Wojennych Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 8. W skład inwalidzkiej komisji odwoławczej wchodzą:

1) dyrektor okręgowego urzędu inwalidzkiego, bądź stały jego zastępca lub wyznaczony przez niego urzędnik okręgowego urzędu inwalidzkiego, posiadający ukończone studia prawnicze — jako przewodniczący;
2) lekarz okręgowego urzędu inwalidzkiego;
3) lekarz czynnej służby wojskowej, delegowany przez władze wojskowe;
4) przedstawiciel Związku Inwalidów Wojennych Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 9. 1. Przedstawiciela Związku Inwalidów Wojennych Rzeczypospolitej Polskiej (§ 7 pkt 4 i § 8 pkt 4) i dwóch jego zastępców powołuje Prezes Głównego Urzędu Inwalidzkiego na wniosek dyrektora okręgowego urzędu inwalidzkiego spośród kandydatów przedstawionych przez Zarząd Główny Związku Inwalidów Wojennych Rzeczypospolitej Polskiej. Członkiem komisji może być inwalida nieposzlakowanej przeszłości zamieszkały na obszarze działania komisji.

2. Prezes Głównego Urzędu Inwalidzkiego może w każdym czasie odwołać przedstawiciela Związku Inwalidów Wojennych Rzeczypospolitej Polskiej lub jego zastępców i powołać na ich miejsce innych kandydatów.

§ 10. Przy orzekaniu w sprawach o uznanie za zaginionego bez własnej winy w związku przyczynowym ze służbą wojskową na terenie i w czasie działań wojennych zamiast lekarza czynnej służby wojskowej wchodzi w skład inwalidzkiej komisji rewizyjno-lekarskiej (§ 7) urzędnik obwodowego urzędu inwalidzkiego, w skład zaś inwalidzkiej komisji odwoławczej (§ 8) — urzędnik okręgowego urzędu inwalidzkiego.

§ 11. 1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2. Równocześnie traci moc rozporządzenie Ministrów Pracy i Opieki Społecznej oraz Skarbu z dnia 23 marca 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie wyznaczenia władz powołanych do przyjmowania roszczeń i ustalania warunków do zaopatrzenia inwalidzkiego (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 189).

w/z Minister Pracy i Opieki Społecznej:
Edmund Giebartowski

Załacznik Nr. 1
do § 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 23 stycznia 1947 r. (poz. 86).

OBWODOWE URZĘDY INWALIDZKIE.

L. p.	Nazwa	Siedziba	Właściwość terytorialna
1	Obwodowy Urząd Inwalidzki w m. st. Warszawie	m. st. Warszawa	m. st. Warszawa i woj. warszawskie;
2	Obwodowy Urząd Inwalidzki w Białymstoku	Białystok	woj. białostockie;
3	Obwodowy Urząd Inwalidzki w Rzeszowie	Rzeszów	woj. rzeszowskie

L. p.	Nazwa	Siedziba	Właściwość terytorialna
4	Obwodowy Urząd Inwalidzki w Krakowie	Kraków	m. Kraków i powiaty: krakowski, miechowski, myślenicki, olkuski, nowotarski, bialski, chrzanowski, limanowski, wadowicki i żywiecki;
5	Obwodowy Urząd Inwalidzki w Tarnowie	Tarnów	powiaty: bocheński, brzeski, dąbrowski, nowosądecki i tarnowski;
6	Obwodowy Urząd Inwalidzki w Lublinie	Lublin	wojew. lubelskie;
7	Obwodowy Urząd Inwalidzki w Kielcach	Kielce	woj. kieleckie;
8	Obwodowy Urząd Inwalidzki w Łodzi	Łódź	m. Łódź i woj. łódzkie;
9	Obwodowy Urząd Inwalidzki w Bydgoszczy	Bydgoszcz	m. Bydgoszcz, m. Inowrocław i powiaty: bydgoski, chojnicki, inowrocławski, sępoleński, świecki, szubiński, tucholski, wyrzyski;
10	Obwodowy Urząd Inwalidzki w Toruniu	Toruń	m. Toruń, m. Grudziądz, m. Włocławek i powiaty: brodnicki, grudziądzki, chełmiński, lipnowski, lubawski, nieszawski, rypiński, toruński, wąbrzeski i włocławski;
11	Obwodowy Urząd Inwalidzki w Poznaniu	Poznań	m. Poznań, m. Gniezno i powiaty: poznański, chodzieski, czarnkowski, kościański, międzychodzki, nowotomyski, obornicki, szamotulski, średzki, śremski, wolsztyński, pilski, gnieźnieński, mogilański, wągrowiecki, wrzesiński i żniński;
12	Obwodowy Urząd Inwalidzki w Ostrowie Wlkp.	Ostów Wlkp.	m. Kalisz i powiaty: ostrowski, gostyński, jarociński, kaliski, kępiński, krotoszyński, leszczyński, rawicki, turecki, wschowski, kolski i koniński;
13	Obwodowy Urząd Inwalidzki w Międzyrzeczu	Międzyrzec	m. Gorzów i powiaty: międzyrzecki, strzelecki, gorzowski, skwierzyński, rzepiński, sulęciński, krośnieński, świebodziński, gubiński, zielonogórski i babimojski;
14	Obwodowy Urząd Inwalidzki w Katowicach	Katowice	m. Katowice, m. Chorzów, m. Sosnowiec i powiaty: katowicki, tarnogórski, lubliniecki, będziński i zawierciański;
15	Obwodowy Urząd Inwalidzki w Opolu	Gliwice	m. Gliwice, m. Bytom, m. Zabrze i powiaty dobrodzieński, głubczycki, grodkowski, kluczborski, kozielski, niemodliński, niski, oleski, opolski, prudnicki, raciborski, strzelecki, bytomski i gliwicki;
16	Obwodowy Urząd Inwalidzki w Pszczynie	Pszczyna	powiaty: pszczyński, rybnicki, bielski, i cieszyński;
17	Obwodowy Urząd Inwalidzki w Gdyni	Gdynia	m. Gdynia, m. Gdańsk, m. Sopot i powiaty: gdański, morski, lęborski i kartuzki;
18	Obwodowy Urząd Inwalidzki w Starogardzie	Starogard	powiaty: elbląski, kościerski, starogardzki, malborski, kwidzyński, sztumski i tczewski;
19	Obwodowy Urząd Inwalidzki w Olsztynie	Olsztyn	wojew. olsztyńskie;
20	Obwodowy Urząd Inwalidzki w Szczecinie	Szczecin	m. Szczecin i powiaty: chojeński, choszczeński, gryficki, gryfiński, kamieński, myśliborski, nowogardzki, pyrzycki, stargardzki, szczeciński i woliński;
21	Obwodowy Urząd Inwalidzki w Koszalinie	Koszalin	powiaty: białogardzki, bytowski, człuchowski, drawski, kołobrzeski, koszaliński, łobeski, miastecki, sławieński, słupski, szczecinecki, wałecki i złotowski;
22	Obwodowy Urząd Inwalidzki we Wrocławiu	Wrocław	woj. wrocławskie

Załącznik Nr 2
do § 3 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 23 stycznia 1947 r. (poz. 86).

OKRĘGOWE URZĘDY INWALIDZKIE

L. p.	Nazwa	Siedziba	Właściwość terytorialna
1	Okręgowy Urząd Inwalidzki w m. st. Warszawie	m. st. Warszawa	Obwodowy Urząd Inwalidzki w m. st. Warszawie;
2	Okręgowy Urząd Inwalidzki w Białymstoku	Białystok	Obwodowy Urząd Inwalidzki w Białymstoku;
3	Okręgowy Urząd Inwalidzki w Rzeszowie	Rzeszów	Obwodowy Urząd Inwalidzki w Rzeszowie;
4	Okręgowy Urząd Inwalidzki w Krakowie	Kraków	Obwodowe Urzędy Inwalidzkie w Krakowie i Tarnowie;
5	Okręgowy Urząd Inwalidzki w Lublinie	Lublin	Obwodowy Urząd Inwalidzki w Lublinie;
6	Okręgowy Urząd Inwalidzki w Kielcach	Kielce	Obwodowy Urząd Inwalidzki w Kielcach;
7	Okręgowy Urząd Inwalidzki w Łodzi	Łódź	Obwodowy Urząd Inwalidzki w Łodzi;
8	Okręgowy Urząd Inwalidzki w Bydgoszczy	Bydgoszcz	Obwodowe Urzędy Inwalidzkie w Bydgoszczy i Toruniu;
9	Okręgowy Urząd Inwalidzki w Poznaniu	Poznań	Obwodowe Urzędy Inwalidzkie w Poznaniu, Ostrowiu Wlkp. i Międzyrzecu;
10	Okręgowy Urząd Inwalidzki w Katowicach	Katowice	Obwodowe Urzędy Inwalidzkie w Katowicach, Opolu i Pszczynie;
11	Okręgowy Urząd Inwalidzki w Gdańsku	Gdańsk	Obwodowe Urzędy Inwalidzkie w Gdyni i Starogardzie;
12	Okręgowy Urząd Inwalidzki w Olsztynie	Olsztyn	Obwodowy Urząd Inwalidzki w Olsztynie;
13	Okręgowy Urząd Inwalidzki w Szczecinie	Szczecin	Obwodowe Urzędy Inwalidzkie w Szczecinie i Koszalinie;
14	Okręgowy Urząd Inwalidzki we Wrocławiu	Wrocław	Obwodowy Urząd Inwalidzki we Wrocławiu.

145.
ZARZĄDZENIE
PRZEWODNICZĄCEGO WOJEWÓDZKIEJ KOMISJI DO SPRAW UPAŃSTWOWIENIA PRZEDSIĘBIORSTW W KATOWICACH

z dnia 30 marca 1947 r.

Na zasadzie § 24 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62) zarządzam ogłoszenie *trzydziestegoczwartego wykazu* przedsiębiorstw przechodzących na zasadzie art. 2 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17, na własność Państwa.

Powyższe przedsiębiorstwa przechodzą na własność Państwa w całości wraz z nieruchomym i ruchomym majątkiem i wszelkimi prawami.

Niedokładności w określaniu nazwy lub przedmiotu przedsiębiorstw wymienionych w wykazie nie mają znaczenia jeżeli z całości ogłoszenia wynika o jakie przedsiębiorstwo chodzi.

Związki samorządowe, międzykomunalne, spółdzielnie albo związki spółdzielni mogą zgłosić do Wojewódzkiej Komisji w Katowicach do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw swoje prawa do przedsiębiorstw objętych wykazem, a właściciele przedsiębiorstw mogą ponadto zgłosić zarzuty, że przedsiębiorstwo nie przechodzi albo nie podlega przejęciu na własność Państwa.

W imieniu związków samorządu terytorialnego i związków międzykomunalnych, oraz wszelkich innych instytucyj, które w związku z wojną rozpoczętą w dniu 1 września 1939 r. zostały rozwiązane lub utraciły faktyczną możność działania, mogą zgłaszać ich prawa wojewódzkie rady narodowe lub urzędy wojewódzkie.

Prawa lub zarzuty winny być zgłoszone w Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Katowicach w 30-dniowym terminie od daty ogłoszenia wykazu i poparte w miarę potrzeby dowodami.

Uprawnienia przysługujące na podstawie wymienionego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. właścicielowi przedsiębiorstwa, przysługują w razie jego nieobecności krewnym w linii prostej (zstępnym i wstępnym, również dzieciom nieślubnym) rodzeństwu, małżonkowi, tudzież osobom sprawującym zarząd przedsiębiorstwa nieobecnego właściciela.

Katowice, dnia 30 marca 1947 r.

PRZEWODNICZĄCY KOMISJI:
(—) Dr. Stanisław Gronowski

WYKAZ Nr 34 Załącznik do Zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji z dnia 30 marca 1947 r.

L. p.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	przedmiot	właściciele
1	Kino „Tęcza" (Kino Adler) Siemianowice ul. Bytomska 22	Kinoteatr	Hartman Walter
2	Kino „Zorza" Michałkowice ulica Kościelna 61	Kinoteatr	Kun
3	Tartak Ustroń. Ustroń pow. Nysa	przetarcie drewna	Adm. Apostol. Kościoła Katol. Opole
4	Zakład stolarski. Kruliczek August. Katowice ul. Górnicza 7	zakład stolarski	Kruliczek August
5	Zakład stolarski Nr 4 dawn. Józef Fuchs. Katowice. ul. Czarneckiego nr 5-7	stolarnia	Józef Fuchs
6	Stolarnia. Küschner. Dobrodzień pow. Lubliniec, Marsz. Stalina	wyroby stolarskie	N. Küschner
7	Stolarnia, August Hoffman. Dobrodzień. pow Lubliniec	stolarnia	Hoffman August
8	Stolarnia. N. Kubot. Dobrodzień. pow. Lubliniec.	wyroby stolarskie	N. Kubot
9	Stolarnia. Jasita Dobrodzień pow. Lubliniec. ul. Powstańców	wyroby stolarskie	N. Jasita
10	Stolarnia, Kasner. Dobrodzień. pow. Lubliniec, ul. Lubliniecka 7	wyroby stolarskie	N. Kasner
11	Tokarnia Juraszek. Dobrodzień. pow. Lubliniec. ul. Opolska 7	wyroby tokarskie	N. Juraszek
12	Auto-Reparaturen-Werkstätte, Racibórz. ul. Opawska 25	reperacje samochodowe i skład produktów naftowych	Hans Molnar
13	Niklownia. Wojew. Zjedn. Przem. Metal. Katowice, ul. Równoległa 2	Niklownia	Aloizy Steuer Ema Steuer
14	Kulawika Co. Gleiwitz O/S. Breslauerstrasse 10		Politechnika Śląska
15	„Figesta" F. Fischer et Co Zweigniederlassung Bielitz, Bielsko ul. Piłsudzkiego 2	fabryka gorsetów	Franz Fischer
16	Piekarnia Wafli. Antoni Heinzel Prudnik	przemysł cukierniczy	Heinzel Antoni
17	Wytwórnia Ciast, Herbatników i Pierników. Snapke. Gliwice.	przemysł cukierniczy	Snapke
18	Słodownia-Głubczyce	słodownia	Oswald Berliner
19	Rasenberger & Nowak. Fabryka wyrobów alkoholowych i hurtownia wina. Gliwice. ul. Mleczna 5	hurtownia i rozlewnia piwa. fabryka wód gazowych	Rasenberger
20	Wytwórnia Napoi Gazowych i Soków Owocowych Zdrój. Zabrze ul. Sienkiewicza 16		nieustalono

L. p.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	przedmiot	właściciele
21	Cegielnia Parowa, Kirschübel, Jeżowa-Przywary pow. Lubliniec	cegielnia	N. Kirschübel
22	Cegielnia Parowa, Fritz Kunze Grodków	cegielnia	Fritz Kunze
23	Cegielnia Parowa, Robert Biber, Świbie gm. Świbie,	cegielnia	Robert Biber
24	Cegielnia Parowa, Schöneich E. Żernica gm. Gliwice	cegielnia	E. Schöneich
25	Cegielnia Parowa, Koszęcin pow. Lubliniec	cegła parowa	nieustalono
26	Schmack Kurt. u. Georg. Ziegelei Kietrz pow. Głubczyce	cegła zwykła	nieustalono
27	Schramm Hugo, Cegielnia w Głubczycach	cegła zwykła	nieustalono
28	Klinkiernia, Potoca, gm. Sieraków, pow. Lubliniec	klinkiernia	nieustalono
29	Petruko Ferdynand, Racibórz, ul. Staropolna 7	wyroby betonowe	Petruko Ferdynand
30	Hirt Herman, Bytom, ul. Stalmacha 16	wyroby budowlane	Hirt Herman
31	Dudek Kurt, Bytom, ul. Matejki 4	urządzenia sanitarne i ogrzewnicze	Hirt Herman
32	Wistuba Bruno, Zabrze, ul. Wolności 122	przedsiębiorstwo drogowe	Wistuba Bruno
33	Schewior Anton Otto, Gliwice, ul. Korfantego 8a	budowlane	Schewior Otto-Anton
34	Raab Alfred, Kadłubiec pow. Strzelce	budowlane	Raab Alfred
35	Schultz Richard, Strzelce, pl. Powstańców Śl.	wyroby cementowo-betonowe	Schultz Richard
36	Michalski Franciszek, Strzelce, ul. Polna 33	budowlane	Michalski Franciszek
37	Lock Otto, Byczyna, pow. Kluczbork	budowlane	Lock Otto
38	Meitner Karl, Kluczbork, ul. Byczyńska 54	przedsiębiorstwo drogowe, budowlane	Meitner Karl
39	Apfeld, Kędzierzyn, pow. Koźle,	budowlane	nieustalono
40	„Hochtief", Katowice, ul. Chorzowska 121	budowlane	Spółka Akcyjna
41	Alfred Spitzke, Eisenbahn-Tiefbau, Wrocław, — Katowice-Ligota, ul. Kłodnicka 67	budowlane	Alfred Spitzke
42	Przedsiębiorstwo Transportowo-Ekspedycyjne Przemysłu Oddział w Opolu	środki przewozowe	Dyrekcja Naczelna Przeds. Transp. Ekspedyc.

L. p.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	przedmiot	właściciele
43	Hans Schwidewski, sprzedaż prod. naftowych, olejowo-mineralnych i opon, Katowice, ul. Zamkowa 37	stacja benzynowa	Winzentine Scheibner
44	Hans Schwidewski, Gliwice, ul. Marcina Strzody 10	4 stacje benzynowe	Hans Schwidewski
45	J. G. Grzesznicka, Kluczbork, ul. Wołczyńska 2	stacja benzynowa	J. G. Grzesznicka
46	Mendil Adolf, Lubliniec, ul. Armii Czerwonej	skład produktów naftowych	Adolf Mendil
47	Szwarcbach Melchior, zakład malarski, Katowice, ul. Stanisława 7	zakład malarski	Szwarcbach Melchior
48	Schles. Milchverkaufsverband, Katowice, ul. Raciborska 40	sklep	Schles. Milchverkaufsverband
49	Rzeźnictwo — Pszczyna, ul. Koszarowa 1	rzeźnictwo	Konieczny Alfred
50	„Bata“, Spółka Akc., Bytom, Rynek 26	warsztat naprawy obuwia i pończoch oraz pielęgnacja nóg	Firma Bata
51	Fabryka Wódek i Likierów Razenberger i Nowak, Gliwice,		Razenberger i Nowak
52	Gorzelnia Henkel v. Donnersmark, Ptakowice,	pędzenie spiritusu	Henkel v. Donnersmark
53	E. Junitz u. Sohn, Wytwórnia Chemiczna w Głuchołazach, ul. Myszkowska 14,	fabryka wódek i likierów i rozlewnia win,	E. Junitz
54	Jakisch Julius, Likörfabriken, Bierverlag und Selterwasserfabriken, Katowice, ul. Wojciechowskiego 7,	fabryka wódek, wody sodowej i rozlewnia piwa	Jakisch Julius
55	H. Sedlaczek G.m.b.H., Fabryka Wódek Gatunkowych i Hurtownia Win, Tarnowskie Góry, Kościelna r. 9/11,	fabryka wódek gatunkowych i likierów oraz hurtownia i handel win,	Oton Blank
56	A. Wenzelis, F-ka sukna, Bielsko, ul. Michałowicza 12,	fabryka sukna	Wenzelis A.
57	Pniowiecka Fabryka Papieru, dawniej „Lignoza“ Sp. Akc., Boruszowice, pow. Tarnowskie Góry	fabryka papieru	Spółka akcyjna

Uzupełnia się pozycję 69 wykazu nr. 13 następująco:

	Fabryka wyrobów dziewiarsko-pończoszniczych, Bukowice Stare, pow. Opole, Herman Wyrobisch,	fabryka pończoch	Herman Wyrobisch, Stanisław Wyrobisch

Uzupełnia się pozycję 58 wykazu Nr 15 następująco:

Fabryka kapeluszy Jan Biester i Syn oraz włączona fabryka wstążek Jan Karol Schwarz i Ska — fabryka kapeluszy gotowych, stożków, kapelin wełnianych i włosowych z własną farbiarnią, fabryka wstążek i tasiemek — Biester Wilhelm, dr. Wilhelm Proksch, Małgorzata Bartek, dr. Emilia Kiendl, Maria Graff, Abr. Artur Sandler, Adele Sandler, Klara Sandler, Teodor Sandler, Henny Landau, Schwarz Walter, Berger Jan.

146.

MINISTER ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ
L. dz Pers. 0311/1/47 Warszawa, dnia 11 lutego 1947 r.

O uprawnieniach do załatwiania spraw osobowych.

Do
Obywateli Wojewodów (wszystkich)

Uchylając obowiązujące dotychczas okólniki i pisma okólne normujące zakres uprawnień Ob. Ob. Wojewodów do załatwiania spraw osobowych funkcjonariuszów państwowych z etatu Ministerstwa Administracji Publicznej, zarządzam na zasadzie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej, art. 26 ust. 4 ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych oraz art. 30 rozporządzenia z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 80 z r. 1936, poz. 555) co następuje:

I. Do kompetencji Ministra Administracji Publicznej zastrzegam sprawy następujące:

a) nominacje, przeniesienia i zwolnienia ze służby urzędników tak stałych jak i prowizorycznych, pobierających uposażenie od VII gr. wzwyż.

b) udzielanie zezwoleń na zawieranie, zmianę i rozwiązywanie umów służbowych z pracownikami kontraktowymi, którzy otrzymują wynagrodzenie odpowiadające VII gr. uposażenia funkcjonariuszów państwowych lub wyższe,

c) awanse do wyższej grupy uposażenia wszystkich urzędników i funkcjonariuszów niższych oraz pracowników kontraktowych bez względu na posiadaną przez nich grupę uposażenia, jak również przyznawanie dodatków wyrównawczych,

d) przenoszenie w stan spoczynku urzędników, których mianowanie zastrzeżone jest Ministrowi Administracji Publicznej (lit. a).

e) udzielanie zwolnień od poziomu wykształcenia, obowiązku odbycia służby przygotowawczej (praktyki) oraz obowiązku złożenia egzaminów praktycznych,

f) ustanawianie składu komisyj dyscyplinarnych oraz tych komisyj egzaminacyjnych, których ustanowienie jest zastrzeżone władzy naczelnej,

g) udzielanie urlopów Ob. Ob. Wojewodom, a nadto innym funkcjonariuszom w granicach wychodzących poza ramy rozporządzenia z dnia 12 grudnia 1930 r. o uprawnieniach wojewodów i starostów do udzielania urlopów podwładnym funkcjonariuszom państwowym (Dz. U. R. P. Nr 2, z r. 1931, poz. 7),

h) wydawanie decyzji w przypadkach określonych w art. 10 dekretu z dnia 14 maja 1946 r. o tymczasowym unormowaniu stosunku służbowego funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 139).

II. Załatwianie spraw personalnych nie objętych pkt. I. niniejszego zarządzenia przekazuję Ob. Ob. Wojewodom z tym zastrzeżeniem, iż o każdym wyznaczeniu zastępcy starosty w trybie art. 68 ust. 2 cytowanego na wstępie rozporządzenia z dnia 19 stycznia 1928 r., w razie nieobsadzenia stanowiska wicestarosty, należy niezwłocznie zawiadomić Ministerstwo, dołączając odpis karty personalnej wyznaczonego urzędnika. Jakiekolwiek choćby czasowe powierzenie obowiązków służbowych z przekroczeniem określonych wyżej uprawnień Ob. Ob. Wojewodów jest niedopuszczalne.

III. Równocześnie tracą moc obowiązującą:
1) okólnik Ministra Spraw Wewnętrznych Nr 49 z dnia 17 czerwca 1936 r. (Dz. U. M. S. Wewn. Nr 17, poz. 116),
2) okólnik Ministra Administracji Publicznej Nr 1 z dnia 4 stycznia 1945 r. L. dz. B. Pers. 25/45.
3) pisma okólne Ministra Administracji Publicznej z dnia 26 maja 1945 r. L. dz. Pers. 1049/45, z dnia 25 lipca 1945 r. L. dz. B. P. 2933/45, z dnia 26 kwietnia 1946 r. L. dz. Pers. 0311/5/46 oraz z dnia 30 kwietnia 1946 r. L. dz. Pers. 0311/15/46.

Minister:
(—) E. Osóbka-Morawski

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Oddział Personalny
L. dz. Pers. 1/32/5 Katowice, dnia 25 lutego 1947 r.

o uprawnieniach do załatwiania spraw osobowych.

Ob. Ob. Naczelnicy Wydziałów Urzędu Wojewódzkiego i Starostowie Powiatowi.

Powyższy okólnik Ministra Administracji Publicznej z dnia 11 lutego 1947 r. przesyła się do wiadomości z prośbą o odczytanie go na najbliższej sesji szkoleniowej.

Termin przedkładania Oddziałowi Personalnemu wniosków o awanse zostanie podany osobnym zarządzeniem.

Za Wojewodę:
(Mgr. Cz. Dyja)
Kierownik Oddziału Personalnego

147.

Starosta Powiatowy kluczborski
Nr A/IV/1 Kluczbork, dnia 20. III. 1947 r.

OGŁOSZENIE
w sprawie wpisu uprawnień wodnych do księgi wodnej.

Dekretem z dnia 13 listopada 1945 r. o zarządzie Ziem Odzyskanych (Dz. U. R. P. Nr 51 poz. 295) rozciągnięto na Ziemie Odzyskane ustawodawstwo obowiązujące na obszarze Sądu Okręgowego w Poznaniu. W związku z tym weszła w życie na terenie Ziem Odzyskanych z dniem 27 listopada 1945 r. ustawa wodna z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 936) w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem Ministra Robót Publicznych z dnia 13 kwietnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 574) i zmienionym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 976).

W myśl art. 253 cyt. ustawy wodnej prawa użytkowania wód płynących w jeden ze sposobów wymienionych w art. 45 i utrzymane w mocy na podstawie art. 252, wygasają po upływie lat pięciu po wejściu w życie ustawy, a więc dnia 17 listopada 1950 r. jeżeli przed tym nie wniesiono podania o wpisanie ich do księgi wodnej.

Wzywam przeto osoby, posiadające uprawnienia wodne i zarządy istniejących w obrębie powiatu kluczborskiego zakładów wodnych do wniesienia do Starostwa w Kluczborku należycie ostemplowanych podań o wpis do księgi wodnej odnośnych praw.

Jednocześnie należy przedłożyć:
1) operat hydrotechniczny przy specjalnym uwzględnieniu tych części urządzeń, które mają bezpośrednio wpływ na interesy publiczne lub prawa osób trzecich;
2) dowody dopełnienia warunków zastrzeżonych w art. 252—254 ustawy wodnej, a więc dokumenty lub uwierzytelnione odpisy tychże, stwierdzające specjalny tytuł, na którym są oparte prawa zgłoszone, lub stwierdzające, że istnieją prawnie urządzenia, służące do ich wykonywania, względnie że te urządzenia zostały wniesione przed 27 listopada 1945 r., lub, że przed tym terminem przystąpiono legalnie do ich wykonania, a wreszcie, że zakład istniał w tym dniu dłużej niż 10 lat;
3) urzędowe wyciągi z ksiąg wieczystych;
4) wykaz osób, na których prawa zakład może oddziaływać ujemnie z dołączeniem ewentualnych ich oświadczeń.

Starosta Powiatowy: (—) Bilik M., ppłk.

148.

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Weterynarii
Wet. IV. F/1-12/47 Katowice, dnia 25. 2. 1947 r.

BIULETYN
zaraźliwych chorób zwierzęcych na terenie Województwa Śląsko-Dąbrowskiego
za czas od 1 do 15 lutego 1947 r.

Powiat	Gmina	Miejscowość	Ilość zagród
	1. Zaraza stadnicza:		
Będzin	Łęka	Kamyce	1
Bielsko	Strumień	Drogomyśl	1
	Chybie	Chybie	1
Cieszyn	Punców	Dzięgielów	1
Gliwice	Ostropa	Kozłów	1
	Świbie	Świbie	6
		Gliegowice	1
	Toszek	Kotliszowice	2
		Płużniczka	2
		Boguszyce	1
		Paniszowice	1
	Bojków	Zernica	1
	Ostropa	Łabędy	1
		Ostropa	1
	Gliwice	Gliwice Miasto	1

Powiat	Gmina	Miejscowość	Ilość zagród
Głubczyce	Branice	Branice	1
Grodków	Grodków Wieś	Gogołowice	1
Katowice	Bielszowice	Bielszowice	1
Koźle	Wyspa	Wyspa	1
	Cerkiew Polska	Cerkiew P.	1
Lubliniec	Woźniki	Woźniki	4
	Lubsza	Czarny Las	1
Niemodlin	Grebin	Sobieszowice	1
		Henryków	1
Olesno	Kościeliska	Jastrzygowice	1
		Biskupice	1
	Zdziechowice	Uszyce	1
		Nowa Wieś	1
	Ząbkowice	Radawie	1
Opole	Pokój	Fałkowice	1
	Komprachcice	Komprachcice	1
Prudnik	Biała	Biała	3
	Śmieć	Ligota	2
		Śmieć	8
		Grabina	2
		Prążyna	1
		Gostomia	1
	Dzierzychowice	Wróblin	1
	Łącznik	Rzymkowice	1
Rybnik	Pszów	Krzyżkowice	1
		Kokoszyce	1
Zawiercie	Pińczyce	Żelisławice	2
		Dziewki	2
		Zabljak	1
	Koziegłowy	Koziegłowy	1 (1)
15	30	45	68 (1)

2. Świerzb zwierząt jednokopytowych.

Będzin	7	8	7
Głubczyce	1	1	1
Grodków	3	3	3
Katowice	6	6	7 (1)
Koźle	5	5	7
Lubliniec	5	6	6
Niemodlin	5	9	9
Olesno	10	22	34 (9)
Opole	3	3	4
Prudnik	4	6	6 (4)
Pszczyna	8	12	13
Racibórz	2	2	2
Rybnik	8	8	9
Strzelce	9	15	15 (4)
Tarnowskie-G.	3	3	4
Zawiercie	2	2	2
16	81	111	129 (15)

3. Wścieklizna.

Bielsko	Bielsko	Bielsko	1

4. Pomór świń.

Bytom	Bytom	Bytom	1
Głubczyce	Łysocice	Banatow	1
	Klisino	Kotłowice	1
Grodków	Kamiennik	Kamiennik	1 (1)
Katowice	Mysłowice	Mysłowice	2
Nysa	Złotopol	Bogdanowice	2
	Kępnica	Hajduki	4
	Siemiałowice	Radziszów	1
	Paczków	Paczków	2 (2)
Prudnik	Kornica	Sciborowice	1 (1)
6	10	10	15 (4)

5. Różyca świń.

Opole	Gosławice	Gosławice	1 (1)
Strzelce	Strzelce	Strzelce	1 (1)
2	2	2	2 (2)

6. Posocznica karpi.

Rybnik	Lubomia	Wielikąt	1

Za Wojewodę:
Dr Smoliński Stanisław, Naczelnik Wydziału.

149.

Wojewoda Śląsko-Dąbrowski
L. dz. SI 126/6/47 Katowice, dnia 12 marca 1947 r.

SPROSTOWANIE

statutu organizacyjnego biura zarządu gminnego

Do
Ob. Ob. Starostów
jako przewodniczących Wydziałów Pow.

W statucie organizacyjnym biura zarządu gminnego ogłoszonym w Śląsko-Dąbrowskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 38 z dnia 27 grudnia 1946 r. jako załącznik Nr 1 do tut. okólnika z dnia 26 listopada 1946 r. Nr 425/26 w § 5-tym, obejmującym podział czynności oddziału ogólno-organizacyjnego należy dokonać następujących sprostowań.

W dziale A — Sprawy ustrojowe:
należy skreślić pkt. 2 — wybory członków komisji rewizyjnej i innych.
Punkty 3 i 4 tego działu otrzymują zatem numerację 2 i 3.

W dziale F — kontrola wewnętrzna i władz nadzorczych: pkt. 1 — winien mieć brzmienie: sprawy związane z działalnością gminnej komisji kontroli.
pkt. 3 — winien mieć brzmienie: wykonanie zarządzeń polustracyjnych i gminnej komisji kontroli.

Ob. Ob. Przewodniczący Wydziałów Powiatowych zlecą zarządom gminnym (miejskim) dokonanie przedmiotowych poprawek w posiadanych przez zarządy gminne (miejskie) egzemplarzach Nr 38. Śląsko-Dąbrowskiego Dziennika Wojewódzkiego.

Wojewoda:
wz. Płk. Ziętek. Wicewojewoda.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

ZGUBIONE DOKUMENTY.

Unieważnia się zaświadczenie wydane przez R. K. U. w Sosnowcu na nazwisko Szymczyk Władysław, urodz. dnia 27. XII. 1917 r. w Nieszkowie. 94

Unieważnia się legitymację służbową Nr. 55, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski, na nazwisko Rogacz Bronisław, Niemodlin, Ogrodowa 2. 95

Unieważnia się legitymację służbową Nr. 182/1, wystawioną przez Dyrekcję Okręgu Poczt i Telegrafów w Katowicach, na nazwisko Ciupała Walenty, Piotrowice. 96

Unieważnia się kartę rejestracyjną samochodu marki „Mercedes" Nr. rej. C — 69710, wystawioną przez Okręgowy Urząd Samochodowy, dla Cegielni Parowej „Ulman" w Brzezince, pow. Katowice, pod Zarządem Państwowym. 98

RED. I ADMIN.: Urz. Woj. Śl.-D., ul. Jagiellońska 25 I. p. red.-pok. 244, tel. 444 i 452. Adm pok. 345, tel. 348. *ZA REDAKCJE: Dr Piotr Bałowski*

PRENUMERATA kwartalna 180.— zł. Prenumerata powinna być opłacana najpóźniej na 2 tygodnie przed rozpoczęciem każdego kwartału. Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Śląsko-Dąbrowskiego Dziennika Wojewódzkiego należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględniane tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru. Cena numeru pojedynczego jest zależna od objętości numeru.

CENY OGŁOSZEŃ: Za 1 mm szpalty redakcyjnej szerok. 82 mm 10.— zł. druk borgis lub petyt. Tabelaryczne i cyfrowe za 1 mm szpalty 50% więcej. O zagubionych dokumentach za wyraz 5.— zł. najmniejsze ogłoszenie w tym dziale 80.— zł. wraz z egz. dowod. 100.— zł. Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu. Za terminowy druk ogłoszeń wydawnictwo nie odpowiada. Rękopisów nie zwraca się.
Wszelkie należności z tytułu prenumeraty i opłat za ogłoszenia uiszczać należy wyłącznie za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności Oddział w Katowicach na konto czekowe Nr III-4121. Do inkasa należności nikt nie jest upoważniony. Cena 35.— zł.

Tłoczono w Drukarni Państwowej Nr 1. (dawn. Drukarnia Urzędu Wojew. Śląsko-Dąbrowskiego). Katowice. Francuska 33, w podw., tel. 327-54
R 28790